

Το **Σπίτι της Κύπρου**
και το **Κέντρο Φυσικής και Πολιτιστικής Κληρονομιάς**
σας προσκαλούν
την **Πέμπτη 26 Μαΐου 2022**
και ώρα **19:00**

στη διάλεξη
του Πανεπιστημιακού, Ιδρυτή και Προέδρου
του Κέντρου Φυσικής και Πολιτιστικής Κληρονομιάς
Σοφοκλή Σοφοκλέους

με θέμα
**Η μνημειακή ζωγραφική της Κύπρου
κατά τη Βασιλεία των Λουζινιανών (1192-1489)**

Σύνδεσμος παρακολούθησης:
<https://diavlos.grnet.gr/room/1607?eventid=11889>

Με τη στήριξη των Πολιτιστικών Υπηρεσιών
του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού,
Αθλητισμού και Νεολαίας της Κύπρου

Η είσοδος στην εκδήλωση επιτρέπεται
σύμφωνα με τα ισχύοντα υγειονομικά πρωτόκολλα

Ο **Σοφοκλής Σοφοκλέους** γεννήθηκε και έλαβε την πρώτη του παιδεία στην Λευκωσία. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Ανθρωπιστικών Επιστημών του Στρασβούργου, στο 10^ο Πανεπιστήμιο του Παρισιού (Paris-X-Nanterre) και στο ICCROM στην Ρώμη. Έγυχε του τίτλου του Διδάκτορος στο Πανεπιστήμιο Ανθρωπιστικών Επιστημών του Στρασβούργου. Το ερευνητικό, γνωστικό και διδακτικό του πεδίο, καθώς και οι δημοσιεύσεις του καλύπτουν τους τομείς της Ιστορίας της Τέχνης, της Αρχαιολογίας και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς. Το 1991 ίδρυσε και είναι έκτοτε Πρόεδρος του Κέντρου Φυσικής και Πολιτιστικής Κληρονομιάς (www.heritage.org.cy). Είναι ο συγγραφέας, εκδότης ή/και σχεδιαστής πολλών βιβλίων και καταλόγων εκθέσεων. Έλαβε μέρος σε ευρωπαϊκά προγράμματα, ίδρυσε διάφορα τοπικά μουσεία και διοργάνωσε και ήταν ο επιμελητής σημαντικών εκθέσεων, κυρίως εικόνων, στην Κύπρο, στην Γαλλία και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Ως πανεπιστημιακός διετέλεσε προσκεκλημένος καθηγητής στην École Pratique des Hautes Études στην Σορβόνη (1996-1998), έδωσε διαλέξεις και δίδαξε σε κυπριακά και ευρωπαϊκά πανεπιστήμια και ήταν καθηγητής για πολλά χρόνια στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας. Από το 2014 διδάσκει στα επιμορφωτικά σεμινάρια του Κέντρου Πολιτιστικής Κληρονομιάς, καθώς επίσης και στο Τμήμα Γαλλικών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κύπρου. Έκανε ανακοινώσεις σε τοπικά και διεθνή συνέδρια, που δημοσιεύτηκαν στα πρακτικά τους και έδωσε διαλέξεις σε διάφορες χώρες. Δημοσιεύει ανελλιπώς τα αποτελέσματα των ερευνών του σε μονογραφίες, συλλογικούς τόμους, καθώς και σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά (unic.academia.edu/SophoclesSophocleous). Το 2011 η Γαλλική Δημοκρατία τον τίμησε με τον τίτλο του Chevalier de l'Ordre National des Arts et Lettres. Το 2012 τιμήθηκε από το Κίνημα Οικολόγων Περιβαλλοντιστών με το Βραβείο Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς εις μνήμην Νεοπτόλεμου Μιχαηλίδη. Τιμήθηκε επίσης από διάφορες κοινότητες για την προσφορά του στην καταγραφή, προστασία, συντήρηση και ανάδειξη της φυσικής και πολιτιστικής τους κληρονομιάς.

Η μνημειακή ζωγραφική της Κύπρου κατά τη Βασιλεία των Λουζινιανών (1192-1489)

Το Μεσαιωνικό Βασίλειο της Κύπρου, υπό τη διακυβέρνηση του βασιλικού οίκου της σταυροφορικής οικογένειας των Λουζινιανών, διήρκεσε από το 1192 μέχρι και το 1489. Η παρούσα διάλεξη παρουσιάζει αντιπροσωπευτικά δείγματα της κυπριακής μνημειακής ζωγραφικής αυτής της περιόδου, περιλαμβανομένων και μνημείων της Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Η κυπριακή ζωγραφική συνεχίζει κατά το τέλος του 12^{ου} αιώνα την κεκτημένη παράδοση της κομνήνειας και υστεροκομνήνειας τεχνοτροπίας. Οι γεωπολιτικές ανακατατάξεις του 13^{ου} αιώνα, με την πτώση της Κωνσταντινούπολης στα χέρια των Σταυροφόρων (1204-1261), ευνοούν την ανάπτυξη στην Κύπρο της λεγομένης «maniera cypria», η οποία είναι στην ουσία η προέκταση και εξέλιξη της ύστερης κομνήνειας ζωγραφικής. Με την επανάκτηση της αυτοκρατορίας από τους Παλαιολόγους το 1261, η παλαιολόγεια τέχνη εισρέει και στην λατινοκρατούμενη Κύπρο από το τέλος του 13^{ου} μέχρι και τον 15^ο αιώνα. Παράλληλα, διάφοροι συγκρητισμοί μεταξύ της παλαιολόγειας και της δυτικής μεσαιωνικής ζωγραφικής βρίσκουν πρόσφορο έδαφος ανάπτυξης στο πλαίσιο συμβίωσης και αλληλοεπίδρασης μεταξύ των Λατίνων αξιωματούχων και των Ρωμιών της Κύπρου. Αυτοί οι συγκρητισμοί θα είναι πιο έντονοι και δημιουργικοί με την επίδραση του ιταλικού αναγεννησιακού ουμανισμού, όταν η Κύπρος θα αποτελέσει μέρος της Γαληνοτάτης (1489-1570/71).

Επάνω: Λεπτομέρεια Αποστόλου από την τοιχογραφία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Λαγουδερά, Ναός Αρακιωτίσσης, 1192.

Κάτω: Τοιχογραφία του Αγίου Ιωάννη Λαμπαδιστή του Μαραθεύτη. Κακοπετριά, Ναός Αγίου Νικολάου της Στέγης, 13^{ος} αιώνας.